

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 6Nt/9/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715010403
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Roth
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2016:8715010403.1

Uznesenie

Okresný súd Poprad, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavol Rotha a prísediacich Michala Havaša a Rudolfa Babiča, v trestnej veci odsúdeného T. Č., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom P. I., B. J. XX/XX, okres Kežmarok, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Košice, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. 1. 2016, o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2) Tr. poriadku návrh odsúdeného T. Č. na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Poprad 4T/101/2014 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Poprad 4T/101/2014 zo dňa 9. 12. 2014 bol obžalovaný T. Č. uznaný vinným zo spolupáchateľstva zločinu lúpeže podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona a prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu súd uložil podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, pre výkon ktorého trestu ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Na podklade podaného odvolania v predmetnej trestnej veci Krajský súd v Prešove uznesením 5To/4/2015 zo dňa 11. 3. 2015 zrušil vo vzťahu k obžalovanému T. Č. z napadnutého rozsudku Okresného súdu Poprad 4T/101/2014 zo dňa 9. 12. 2014 výrok o vine, ktorým bol uznaný vinným zo spolupáchateľstva zločinu lúpeže podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, ako aj výrok o treste a uznal ho v tejto súvislosti vinným zo spolupáchateľstva zločinu lúpeže podľa § 20 k § 188 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu uložil podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 2, § 38 ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3,5 roka, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Odsudzujúci rozsudok tak nadobudol právoplatnosť dňa 11. 3. 2015.

Odsúdený T. Č. podaním doručeným Okresnému súdu Poprad dňa 30. 9. 2015 si podal návrh na povolenie obnovy konania v predmetnej trestnej veci, ktorý návrh odôvodnil tým, že u neho bola použitá zo strany odvolacieho súdu zlá právna kvalifikácia, keď trest mu bol uložený aj za použitia asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, nakoľko je mu známe, že uvedené ustanovenie právneho predpisu bola anulované Ústavným súdom SR. Má za to, že ide o novú skutočnosť a súčasne pochybenie krajského súdu.

V súvislosti s podaným návrhom odsúdeného na povolenie obnovy konania súd vykonal verejné zasadnutie, a to dňa 18. 1. 2016, na ktorom odsúdený na podanom návrhu trval z dôvodov uvedených v písomnom podaní. Ďalej uviedol, že iný dôvod pre povolenie obnovy konania nemá, nenavrhol vykonanie žiadnych dôkazov a žiadal, aby súd povolil obnovu konania v danej trestnej veci čo do výroku o treste.

Obhajca rozhodnutie o podanom návrhu ponechal na úvahu súdu. Prokurátor žiadal návrh odsúdeného ako nedôvodný zamietnuť.

Na základe vykonaných dôkazov, vychádzajúc predovšetkým z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Poprad 4T/101/2014, ktorého sa návrh na povolenie obnovy konania odsúdeného čo do výroku o treste týkalo, mal súd za to, že tento nie je dôvodný.

Z vykonaných dôkazov nepochybne vyplýva, že proti odsúdenému T. Č. bolo na Okresom súde Poprad vo veci 4T/101/2014 vedené trestné stíhanie pre dva trestné činy, z ktorých jeden bol zločinom, pričom súd I. stupňa rozsudkom zo dňa 9. 12. 2014 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu zo dňa 11. 3. 2015 uznal obžalovaného vinným z dvoch trestných činov, a to prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona a spolupáchateľstva zločinu lúpeže podľa § 20, § 188 ods. 1 Trestného zákona. Za uvedenú trestnú činnosť mu bol potom uložený podľa zásad uvedených ustanovení § 41 ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3,5 roka, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu s minimálnym stupňom strázenia. V danej veci je teda nepochybné, že trest bol ukladaný aj za použitia ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona (ktoré ustanovenie upravuje zásady pre ukladanie trestu za dva a viac úmyselné trestné činy, spáchané dvoma alebo viacerými skutkami, z ktorých aspoň jeden je zločinom). Uvedené ustanovenie Trestného zákona bolo v minulosti predmetom posudzovania ústavného súdu z hľadiska jeho ústavnosti, keď tento nálezom sp. zn.: PL.ÚS 106/2011 zo dňa 28. 11. 2012, zverejneným v Zbierke zákonov dňa 31. 12. 2012 pod číslom 428/2012 Z. z. rozhodol, že druhá časť prvej vety ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona za bodkočiarkou (súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody), nie je v súlade s čl. 10 ods. 1 Ústavy SR. V čase rozhodovania ústavného súdu o tejto otázke ustanovenie prvej vety § 41 ods. 2 Trestného zákona znelo „ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody“. Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že nález ústavného súdu sa netýkal celého zákonného ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona, ale iba časti, vo vzťahu ku ktorej tento vyslovil nesúlad s Ústavou SR. Vyhlásením ústavného nálezu v Zbierke zákonov, potom dotknutá časť predmetného zákonného ustanovenia stratila účinnosť a neskôr po uplynutí 6 mesiacov aj platnosť. Ustanovenie § 41 ods. 2 Trestného zákona je naďalej súčasťou platného právneho poriadku Slovenskej republiky, pričom platnosť stratila iba jeho časť, súvisiaca práve s rozhodnutím Ústavného súdu SR, na ktoré súd vyššie poukázal. Tak tomu bolo aj v čase rozhodovania súdu I. stupňa v predmetnej trestnej veci, ako aj v čase konania na odvolacom súde, keď obžalovanému bol ukladaný úhrnný trest odňatia slobody podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona za dva úmyselné trestné činy spáchané dvoma skutkami, z ktorých jeden bol zločinom, a to zločinom lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona (u ktorého trestná sadzba predstavuje výmeru 3 až 8 rokov trestu odňatia slobody), pričom obžalovanému bol uložený potom úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3,5 roka, teda v dolnej polovici zákonom určenej trestnej sadzby (mierne zvýšený nad spodnou hranicou trestnej sadzby). Z vyššie uvedeného je potom nesporné, že trest ukladaný obžalovanému v predmetnej trestnej veci bol ukladaný zákonne v zmysle zásad uvedených v hmotno-právnom predpise a v súlade s nálezom ústavného súdu PL.ÚS 106/2011 zo dňa 28. 11. 2012 a s ním spojenými účinkami.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podmienky pre povolenie obnovy konania upravuje ustanovenie § 394 ods. 1 Trestného poriadku, pričom v súlade s ust. 41b ods. 1 Zákona č. 38/1993 Z. z. nález ústavného súdu je automatickým dôvodom obnovy konania bez skúmania ďalších podmienok vyplývajúcich z ust. § 394 ods. 1 Trestného poriadku,

avšak za predpokladu, že musí ísť o rozhodnutie, ktoré bolo vydané ešte pred rozhodnutím ústavného súdu, na základe ktorého má byť trest vykonaný alebo sa vykonáva.

V konkrétnom prípade podmienky pre povolenie obnovy konania nie sú dané ani na podklade všeobecného ustanovenia v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku, ale nie sú dané v zmysle § 41b ods. 1 Zákona č. 38/1993 Z. z., keďže rozhodnutie, ktorého sa návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania čo do výroku o treste, nie je postihnuté nedostatkom ústavnej nekomfortnosti a súčasne ani neboli zistené iné žiadne nové skutočnosti, či dôkazy, ktoré by boli zákonnou podmienkou pre povolenie obnovy konania. Na základe uvedeného potom súd návrh odsúdeného zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.